

Predsedniki krajevnih konferenc SZDL Ljubljanske regije so imeli delovno srečanje

V sredo 7. novembra 1984 so se zbrali na delovnem srečanju in celodnevnom posvetu predsedniki vseh krajevnih konferenc SZDL občin Ljubljanske regije. Posvet je bil v prostorih skupščine občine Ljubljana-Siška.

Obpravnavana tematika:

»Vloga krajevnih organizacij SZDL v sedanjih družbenih razmerah« je bila taka, da je dala priliko za razpravo o vseh ključnih problemih, s katerimi se nosilci frontnih aktivnosti v temeljnih sredinah v

današnjem trenutku nahajajo.

Posvet ne bi bil le spodbuda za razpravo, temveč tudi poglavitni skupnega sodelovanja in zagotovitev frontnih aktivnosti z namenom še bolj poglobiti skupno sodelovanje in zagotoviti odločnejšo vlogo delovnih ljudi in občanov. Treba je reči, da so bile razprave odprte in dokaj konkretne. Nanašale pa so se predvsem na priprave dokumentov, volilnih priprav ter usklajevanju le-teh in drugih aktivnosti v naši krajevni skupnosti. Delo frontovskih

organizacij bo uspešnejše ob skupnem uresničevanju dogovorjenih nalog in še večji aktivnosti vseh frontnih dejavnosti. Ugotovitev, da je potrebno okrepiti delo in vlogo SZDL, poglobljati njeno povezovalno vlogo v temeljnih sredinah in prisluhniti vsem problemom, s katerimi se danes srečujemo, ki je bila prava skupna ugotovitev. Zato je prav, da se v vseh sredinah naravnano v to, da cenimo lastno delo in preverimo metode svojega delovanja. Navzoči so kritično ugotovili, da

so v frontnih organizacijah premalo prisotne sekcijske oblike dela, ter da je treba organizacijo v KS in družbenopolitičnih organizacijah v temeljnih sredinah nuditi večjo pomoč. Pomoč v smeri povezovanja tudi s strani občinskih organov, Skupščine občine, Izvršnih svetov in drugih družbenopolitičnih organizacij na ravni občine: še bolj poglobljeno in pogostejše povezovanje. To pa pomeni tudi več dela in konkretnih ses-

tankov z vodstvi v krajevni skupnosti, saj vemo, da delo v naših krajevnih skupnostih ni profesionalno.

Smo pred številnimi nalogami, ki jih bodo morale krajevnih organizacij SZDL kot usklajevalni nosilci aktivnosti izpeljati. Tu mislimo na priprave planskih dokumentov in bližnje volitve. Nujno bi bilo tudi v teh aktivnostih določene stvari poenostaviti, vendarle ne na škodo kvalitete in širine, ampak postopke. Ko že

govorimo o volilnih pripravah, pa je nujno treba s temi nalogami čim prej začeti.

Menimo, da je posvet kljub nekaterim odprtim vprašanjem dosegel svoj namen, da je bil potreben in nujen. Zato ne bi bilo potrebno predolgo čakati na ponoven posvet predsednikov krajevnih konferenc SZDL, saj je bil zadnji posvet skoraj pred osmimi leti.

Sekretar OK SZDL
Vinko Blatnik

Tako smo praznovali pred 35 leti

Grosuplje, kjer sem preživela čudovitih pet let svoje mladosti, je praznovalo v oktobru svoj občinski praznik.

Kako pa smo praznovali pred 35 leti, naj v prispevku k vašemu prazniku dodam svoje spomine.

Veliko časa je minilo, vendar spomini niso zbledeli in se vračajo nazaj v najlepša leta mladosti. Preživela sem jih med dobrimi, delovnimi ljudmi, sodelavci iz Grosupljega.

Bil je ta kraj poln mladih ljudi. V njem je bil sedež OLO, Okrajno sodišče, okrajno javno tožilstvo, Okrajni odbor OF, Okrajni komite KP, OK ZSMS in drugi uradi. Mladina, ki je v Grosupljem delala iz vseh koncev in krajev, kajti tudi Grosuplje je bilo potrebno obnove po vojni stihiji.

V okviru OLO in političnih organizacij je bila v Grosupljem osnovna protiavijska zaščita (sedaj civilna zaščita). Sedež štaba PAZ je bil v stavbi ljudske milice. Spominjam se, kako resno smo jemali štabna povelja, ravno tako sirene, če so se oglasile. Nihče ni pomislil, da je to samo vaja, saj še niso izginili spomini na vojna leta, zato je bil vsak na svojem mestu ob pravem času.

Za okrajni praznik OLO Grosuplje je bil leta 1949 predviden avionski napad na naselje. Ob 8. uri določenega dne je bil znak za alarm za bombardiranje z rušilnimi, zažigalnimi in kemičnimi (biološkimi) bombami. Zbirni center ekip je bil v štabu Civilne zaštite. Povelje: »Napad čez 20 minut«. Vodje ekip so bile razporejene s svojimi ekipami. Moja postaja »MICA« je imela sedež na Koščakovem hribu v neposredni bližini prejšnjega sodišča. Ekipa je bila opremljena z nemškimi in delno ruskimi maskami, nosili, sanitetnim materialom, vodja ekipe pa še s poljskim telefonom. Bili smo sanitetna ekipa, ki je čakala v pripravljenosti. Štab je sporočil, da se bližajo avioni. Bombardiranje se je pričelo. Gorel je Prosvetni dom, rušila se je stavba OLO, delno porušena je bila RTP Grosuplje, pošta itd. Vse povsod so bili tudi ranjenci. Razposlane so bile sanitetne ekipe. Tudi ostale ekipe so bile na svojih mestih. Reševanje je potekalo med obstreljevanjem kraja samega. Vnaprej so bili določeni tudi ranjenci (kako in kje je ranjen, ali se duši, ali ima opekline ipd.). Dekleta so morala nuditi ranjencu prvo strokovno pomoč, nato pa jih odnesti ali pospremiti v ambulanto prve pomoči, ki jo je vodil dr. PODKORITNIK s sestro Viko Bardorfer. Prenekateri bolnik oz. ranjenec se je raje nosil na rokah mladih deklet, kot pa hodil, zato si je izmislil tako rano, da ni smel ali ni mogel hoditi. Vendar je imel dr. Podkoritnik spisek ranjencev. Za vsakega takega nediscipli-

niranca je imel tudi zdravila. Prenekateremu namišljenemu ponesrečencu je bilo žal, da si je izmislil rane drugje, saj je zdravnik, ko je opazil prevaro ukazal, da ga dekleta spustijo z nosili vred na tla.

Ko je prenehal napad z zraka in so bili ranjenci rešeni iz ognjenih ruševin in ko so bile pogašene goreče stavbe, je na skupnem zbirališču govoril član štaba ter je posamezne ekipe za reševanje in nudenje pomoči pohvalil ter dal priznanje ekipam in začel miting na ravnini za Prosvetnim domom.

Moram omeniti še, da je v okviru OLO-ja delovalo Prosvetno društvo, v katerem je sodelovalo več skupin in sicer: dramska, folklorna, telesnokulturna in pevška skupina.

V vseh panogah smo bili zelo aktivni. Sodelovali smo s kmečko mladino in imeli prenekatero nastope in gostovanja, na katere smo se vozili z odprtimi in okrašenimi kamioni, prepevali in bili srečni. Naša mladost je bila delovna, lepa, to pa zaradi tega, ker smo bili mladi in svobodni. Mladi in svobodni kot naša cela mlada Jugoslavija. Prevladovalo je tudi močno tovarištvo, vsak posameznik je bil zelo važen. Želeli smo, da se je vključil med nas. Pri udarniškem delu (seveda po redni službi) v svojem prostem času ni nikomur prišlo na misel, da bi rekel, ne grem delat, ker delo ni plačano. Kdor bi takrat to rekel ali samo omenil, bi bil v oči takratne zavedne mladine nič manj kot izdajalec.

»Ne smemo pozabiti vseh grozot vojne, saj smo delovni narod, narod Jugoslavije, ki je gradil in bo še gradil svoja načela na neuvrčenosti in težko priborjeni svobodi,« je premnogokrat poudaril maršal Tito, o katerem še danes govorimo tako, kot da je med nami. Ni ga več, vendar so ostala njegova dela, načela, ostala je začetna njegova pot, po kateri gremo pogumno naprej in s čisto zavestjo pogledamo vsakemu poštenemu človeku sveta v oči.

Ponosna sem danes tudi jaz, ker sem bila nekoč krajanka Grosupljega in vsaj delno doprinesla k napredku kraja.

Sedaj po 35 letih, so to le še sladki in prijetni spomini na kraj, kjer sem službovala in preživljala svoja mlada leta.

Vsem delovnim kolektivom, političnim organizacijam, ustanovam želim še veliko delovnega uspeha.

Prav tako vsem svojim kolegom in kolegicam, sodelavcem in znancem, v kolikor se me bodo še spomnili.

PEPCA ROŠELJ — BURJA

Sanitetna ekipa s terenskim vozilom na Adamičevi cesti (sedaj križišče)

Mimohod enote protiavijske zaštite po sednji Adamičevi cesti

Dobitniki letošnjih plaket »Priznanje Grosuplje«

Skupščina Krajevnih skupnosti podeljuje vsako leto ob krajevnem prazniku, 29. oktobru, krajanom, ki s svojim požrtvovalnim delom bistveno prispevajo k napredku krajevnih skup-

nosti ali neki njeni dejavnosti plaketo »PRIZNANJE GROSUPLJE«. Letos so ta priznanja dobili:

— MATILDA ZORC za dolgoletno kulturno dejavnost, ki je ne samo

negrešljiv kamenček v mozaiku sleherne krajevnice proslave, temveč je s svojo aktivnostjo ponesla ime kraja v širši in kvalitetnejši kulturni prostor.

— MANOJLO VLAISAVLJEVIČ za življensko vsestransko delo na skoraj vseh področjih dejavnosti v krajevni skupnosti.

— KOLESARSKO DRUŠTVO GROSUPLJE za desetletno trdo delo, s katerim je njegovim članom uspelo pritegniti dober del grosupeljske mladine in vzgojiti nekaj kvalitetnih kolesarjev ter doseči, da kolesarski svet pozna ime Grosuplje.

— BOŽIDAR KNEZ, delavec in funkcionar Gasilskega društva Grosuplje in Občinske gasilske zveze Grosuplje za neumorno dejavnost in prizadevanje, da bi varstvo pred požari postalo stoodstotno.

— ANDREJ IN TOMAŽ MOHAR, dvojčka — atleta, ki sta kljub svoji mladosti in sorazmerno kratkemu delovanju na področju atletike dosegla izjemne uspehe; za njuno neugnano delavnost, ki pomeni vzgled in spodbudo njunim vrstnikom v krajevni skupnosti.

Vsem dobitnikom »PRIZNANJA GROSUPLJE« iskreno čestitamo!

Vinko Petrič

OBRTNO ZDRUŽENJE GROSUPLJE

Protestno pismo in stališča izvršilnega odbora

Razna dejanja neodgovornih ljudi, ljudi z neopredeljenimi stališči, dejanja sovražnikov naše družbene ureditve, ki z besedami ali s svojimi dejanji skušajo rušiti naš sistem in vnašati nemir med ljudi, nas obrtnike motijo in prizadenejo.

Tako nas je globoko pretresla razstrelitev spomenika NOV na Muljavi in obsojamo vsako dejanje, ki je kakorkoli naperjeno proti pridobitvam NOV in 40-letnega razvoja naše družbe. Naša želja je, da se ne bi nikoli nihče od naših stanovskih tovarišev spozabil in se pridružil podlim zahrbnim dejanjem skrajnežev. V miru, slogi želimo prispevati čim več za dosego stabilizacijskih ciljev našega gospodarstva. In v tej naši želji nas je sredi dela dohitela, kakor strela z jasnega, vest o gnusnem dejanju Marjana Severja. Iskati in najti primerne izraze za tako gnusno dejanje, bi bilo težko.

V vsej nemoči prepričevanja, da storjenega dejanja nam je v zadoščenje edino to, da smo na izredni seji IO OZ Grosuplje, dne 2. 11. 1984 enoglasno izrekli, da za ljudi, ki so sposobni takih dejanj, ni mesta med obrtniki!

IO OZ GROSUPLJE

Dobitniki nagrade Josipa Jurčiča za leto 1984

Nagrada Josipa Jurčiča se podeljuje posameznikom, delovnim in drugim organizacijam ter društvom za posebne uspehe in dosežke na področju vzgoje in izobraževanja, kulture in telesne kulture v občini.

Na seji, 23. 10. 1984 je skupščina Občinske izobraževalne skupnosti Grosuplje sprejela na osnovi prispelih pobud, ki jih je pripravil odbor skupščine, naslednje sklepe:

Nagrada Josipa Jurčiča prejmejo:

Anica Zupančič, vzgojiteljica v Dekliškem vzgojilišču Višnja gora, za plodno in požrtvovalno delo na področju kulture v zavodu in kraju Višnja gora.

Tovarišica Zupančičeva je v svojem dolgoletnem delu režirala celovečerne igre, še posebej pa delala kot režiser z mladinci v kraju in uspešno vodila v zavodu dramski krožek ter pripravljala z gojenkami kulturne programe. Že deset let je predsednik kulturnega društva v Višnji gori in nekaj let urednik krajevnega glasila Višnjana.

Stane Pugelj, profesor telesne vzgoje na osnovni šoli I. SPUB Toneta To-

mšiča Dobropolje, za dolgoletno, požrtvovalno in uspešno vzgojnoizobraževalno delo in delo na področju telesne kulture.

Tovariš Stane se je že kot dijak vključil v športno delo v dobropoljski dolini, kjer je skupaj z drugimi postavil temelje telesni kulturi na tem področju občine. Bil je dober rokometni tekmovalac in pobudnik ustanovitve Rokometnega kluba v Dobropolju. Kot učitelj še vedno svoje bogato športno znanje prenaša na mlade generacije, njegovi učenci pa dosegajo vidne rezultate, kar je plod vestnega in požrtvovalnega pedagoškega dela.

Ana Turk, učiteljica na osnovni šoli Louis Adamič Grosuplje, za dolgoletno, požrtvovalno in predano vzgojnoizobraževalno delo.

Pot učiteljavanja tovarišice Turke se je vila od Trebelnega pri Mokronogu preko Malega Lipja pri Žužemberku, Sel pri Hinjah, Polce do šole v Grosupljem, kjer dela že dvajseto leto. V prvih letih njenega dela v vzgoji in izobraževanju je poučevala predvsem v kombiniranih oddelkih vseh mogočih kombinacij, poleg rednega dela pa je vodila tudi tečaje za opismenjevanje odraslih.

Vseskozi se je z vso požrtvovalnostjo in vestnostjo predajala pedagoškemu delu, se izpopolnjevala, spremljala novosti na področju vzgoje in izobraževanja ter pri delu uporabljala sodobne oblike in metode dela in tako svoje delo opravlja še danes.